

Απόφαση του Δικαστηρίου (δέκατο τμήμα) της 14ης Νοεμβρίου 2013 [αίτηση του Raad van State van België (Βέλγιο) για την έκδοση προδικαστικής απόφασης] — Belgacom NV κατά Interkommunale voor Teledistributie van het Gewest Antwerpen (Integan), Inter-Media, West-Vlaamse Energie- en Teledistributiemaatschappij (WVEM) και Provinciale Brabantse Energiemaatschappij CVBA (PBE)

(Υπόθεση C-221/12) ⁽¹⁾

(Προδικαστική παραπομπή — Άρθρο 49 ΣΛΕΕ — Ελευθερία εγκαταστάσεως — Άρθρο 56 ΣΛΕΕ — Ελεύθερη παροχή υπηρεσιών — Αρχές της ίσης μεταχειρίσεως και της απαγορεύσεως των δυσμενών διακρίσεων — Υποχρέωση διαφάνειας — Πεδίο εφαρμογής — Σύμβαση συναφθείσα μεταξύ δημοσίων οντοτήτων κράτους μέλους και επιχειρήσεως αυτού του κράτους μέλους — Μεταβίβαση, από τις οντότητες αυτές, της δραστηριότητάς τους παροχής τηλεοπτικών υπηρεσιών καθώς και, για καθορισμένη διάρκεια, του αποκλειστικού δικαιώματος χρήσεως των καλωδιακών δικτύων τους σε επιχείρηση του εν λόγω κράτους μέλους — Δυνατότητα επιχειρηματία του ίδιου κράτους μέλους να επικαλεστεί τα άρθρα 49 ΣΛΕΕ και 56 ΣΛΕΕ ενώπιον των δικαστηρίων αυτού του κράτους μέλους — Μη προκήρυξη διαγωνισμού — Δικαιολογία — Ύπαρξη προηγούμενης σύμβασως — Οικονομική πράξη προοριζόμενη να δώσει τέλος σε ένδικη διαφορά σχετικά με την ερμηνεία της σύμβασως αυτής — Κίνδυνος υποβαθμίσεως της μεταβιβαζόμενης δραστηριότητας)

(2014/C 9/12)

Γλώσσα διαδικασίας: η ολλανδική

Αιτούν δικαστήριο

Raad van State van België

Διάδικοι στην υπόθεση της κύριας δίκης

Belgacom NV

κατά

Interkommunale voor Teledistributie van het Gewest Antwerpen (INTEGAN), Inter-Media, West-Vlaamse Energie- en Teledistributiemaatschappij (WVEM) και Provinciale Brabantse Energiemaatschappij CVBA (PBE)

Αντικείμενο

Αίτηση προδικαστικής απόφασης — Raad van State van België — Ερμηνεία των άρθρων 49 και 56 ΣΛΕΕ — Πεδίο εφαρμογής — Αρχή της διαφάνειας — Σύμβαση η οποία χωρίς δημοσίευση ή προκήρυξη διαγωνισμού συνήφθη μεταξύ δημόσιου φορέα και επιχειρήσεως του ίδιου κράτους μέλους και αφορά τη μεταβίβαση ορισμένων δικαιωμάτων του δημόσιου αυτού φορέα στη συγκεκριμένη επιχείρηση

Διατακτικό

1) Τα άρθρα 49 ΣΛΕΕ και 56 ΣΛΕΕ έχουν την έννοια ότι επιχειρηματίας κράτους μέλους δύναται να προβάλει ενώπιον των δικαστηρίων αυτού του κράτους μέλους παράβαση της απορρέουσας από τα άρθρα αυτά υποχρέωσης διαφάνειας διαπρα-

χθείσα σχετικά με τη σύναψη σύμβασως με την οποία μία ή περισσότερες δημόσιες οντότητες του εν λόγω κράτους μέλους είτε ανέθεσαν σε επιχειρηματία του ίδιου κράτους μέλους σύμβαση παραχωρήσεως υπηρεσιών έχουσα βέβαιο διασυνοριακό ενδιαφέρον είτε χορήγησαν σε επιχειρηματία το αποκλειστικό δικαίωμα ασκήσεως οικονομικής δραστηριότητας έχουσα τέτοιο ενδιαφέρον.

2) Τα άρθρα 49 ΣΛΕΕ και 56 ΣΛΕΕ έχουν την έννοια ότι:

— η βούληση μη προσβολής ορισμένων δικαιωμάτων τα οποία, με προϋπάρχουσα σύμβαση, δημόσιες αρχές χορήγησαν σε επιχειρηματία σχετικά με τη χρήση καλωδιακών δικτύων που τους ανήκουν δεν δύναται να δικαιολογήσει μια αντίθετη προς το δίκαιο της Ένωσης επέκταση της εν λόγω σύμβασως υπό τη μορφή ευθείας αναθέσεως σύμβασως παραχωρήσεως υπηρεσιών ή παροχής αποκλειστικού δικαιώματος ασκήσεως δραστηριότητας έχουσα βέβαιο διασυνοριακό ενδιαφέρον, έστω και με σκοπό να δοθεί τέλος σε διαφορά που ανεφύη μεταξύ των ενδιαφερόμενων μερών, για λόγους εντελώς ανεξάρτητους της βουλήσεώς τους, σχετικά με το περιεχόμενο της σύμβασως αυτής·

— λόγοι οικονομικής φύσεως, όπως η βούληση να αποφευχθεί η υποβάθμιση μιας οικονομικής δραστηριότητας, δεν συνιστούν επιτακτικούς λόγους γενικού συμφέροντος ικανούς να δικαιολογήσουν την ευθεία ανάθεση σύμβασως παραχωρήσεως υπηρεσιών αφορώσας τη δραστηριότητα αυτή ή την παροχή αποκλειστικού δικαιώματος ασκήσεως της εν λόγω δραστηριότητας και έχουσα βέβαιο διασυνοριακό ενδιαφέρον, κατά παρέκκλιση από τις αναγνωριζόμενες από τα εν λόγω άρθρα αρχές της ίσης μεταχειρίσεως και της απαγορεύσεως των δυσμενών διακρίσεων.

⁽¹⁾ ΕΕ C 243 της 11.8.2012.

Απόφαση του Δικαστηρίου (δεύτερο τμήμα) της 7ης Νοεμβρίου 2013 [αίτηση του Raad van State (Κάτω Χώρες) για την έκδοση προδικαστικής απόφασης] — C. Demir κατά Staatssecretaris van Justitie

(Υπόθεση C-225/12) ⁽¹⁾

(Προδικαστική παραπομπή — Συμφωνία Συνδέσεως ΕΟΚ-Τουρκίας — Άρθρο 13 της απόφασης 1/80 του Συμβουλίου Συνδέσεως — Ρήτρες standstill — Έννοια «νόμιμη διαμονή»)

(2014/C 9/13)

Γλώσσα διαδικασίας: η ολλανδική

Αιτούν δικαστήριο

Raad van State

Διάδικοι στην υπόθεση της κύριας δίκης

C. Demir

κατά

Staatssecretaris van Justitie

Αντικείμενο

Αίτηση προδικαστικής απόφασης — Raad van State (Κάτω Χώρες) — Ερμηνεία του άρθρου 13 της απόφασης 1/80, της 19ης Σεπτεμβρίου 1980, για την εξέλιξη του καθεστώτος σύνδεσης, η οποία εκδόθηκε από το Συμβούλιο Συνδέσεως που συστάθηκε με τη Συμφωνία Συνδέσεως μεταξύ της ΕΟΚ και της Τουρκίας — Απαγόρευση στα κράτη μέλη να θεσπίζουν νέους περιορισμούς σχετικά με την πρόσβαση στην απασχόληση των Τούρκων εργαζομένων που διαμένουν και απασχολούνται νομίμως στο έδαφός τους — Εθνική νομοθεσία που προβλέπει ουσιαστική και/ή διαδικαστική προϋπόθεση για την πρώτη είσοδο Τούρκων υπηκόων στην ημεδαπή — Υποχρέωση κατοχής προσωρινής άδειας διαμονής πριν την είσοδο στις Κάτω Χώρες και την υποβολή αίτησης για τη χορήγηση άδειας διαμονής — Σκέψη 85 της απόφασης του Δικαστηρίου στις συνεκδικασθείσες υποθέσεις C-317/01 (Abatay) και C-369/01 (Sahin) (Συλλογή 2003, σ. I-12301)

Διατακτικό

- 1) Το άρθρο 13 της απόφασης 1/80, της 19ης Σεπτεμβρίου 1980, για την εξέλιξη του καθεστώτος σύνδεσης, η οποία εκδόθηκε από το Συμβούλιο Συνδέσεως που συστάθηκε με τη Συμφωνία Συνδέσεως μεταξύ της Ευρωπαϊκής Οικονομικής Κοινότητας και της Τουρκίας, η οποία υπογράφηκε στην Άγκυρα στις 12 Σεπτεμβρίου 1963 από τη Δημοκρατία της Τουρκίας, αφενός, και από τα κράτη μέλη της ΕΟΚ και την Κοινότητα, αφετέρου, και συνάφθηκε, εγκρίθηκε και επικυρώθηκε εξ ονόματος της Κοινότητας με την απόφαση 64/732/ΕΟΚ του Συμβουλίου της Ευρωπαϊκής Κοινότητας, της 23ης Δεκεμβρίου 1963, έχει την έννοια ότι, όταν ένα κράτος μέλος υποδοχής λαμβάνει μέτρο που έχει ως αντικείμενο τον ορισμό των κριτηρίων βάσει των οποίων εκτιμάται η νομιμότητα της διαμονής των Τούρκων υπηκόων, θεσπίζοντας ή τροποποιώντας τις ουσιαστικές και/ή διαδικαστικές προϋποθέσεις εισόδου, διαμονής και, κατά περίπτωση, εργασίας των υπηκόων αυτών στο έδαφός του, και όταν οι προϋποθέσεις αυτές επιβάλλουν νέο περιορισμό στην άσκηση της ελεύθερης κυκλοφορίας των Τούρκων εργαζομένων, κατά την έννοια της ρήτρας standstill του εν λόγω άρθρου 13, το γεγονός και μόνον ότι το μέτρο επιδιώκει να αποτρέψει την παράνομη είσοδο και την παράνομη διαμονή, πριν την υποβολή αιτήσεως για τη χορήγηση άδειας διαμονής, δεν αρκεί για να αποκλείσει την εφαρμογή της ρήτρας αυτής.
- 2) Το άρθρο 13 της απόφασης 1/80 έχει την έννοια ότι η κατοχή προσωρινής άδειας διαμονής που ισχύει μόνον εν αναμονή της οριστικής απόφασης επί του δικαιώματος διαμονής του ενδιαφερομένου δεν συνιστά «νόμιμη διαμονή».

(¹) EE C 243 της 11.8.2012.

Απόφαση του Δικαστηρίου (τρίτο τμήμα) της 7ης Νοεμβρίου 2013 [αίτηση του Inalta Curte de Casație și Justiție (Ρουμανία) για την έκδοση προδικαστικής απόφασης] — Corina-Hrisi Tulică κατά Agenția Națională de Administrare Fiscală — Direcția Generală de Soluționare a Contestațiilor (C-249/12), Călin Ion Plavoșin κατά Direcția Generală a Finanțelor Publice Timiș — Serviciul Soluționare Contestații, Activitatea de Inspecție Fiscală — Serviciul de Inspecție Fiscală Timiș (C-250/12)

(Συνεκδικασθείσες υποθέσεις C-249/12 και C-250/12) (¹)

(Φορολογία — ΦΠΑ — Οδηγία 2006/12/ΕΚ — Άρθρα 73 και 78 — Συναλλαγές επί ακινήτων πραγματοποιούμενες από φυσικά πρόσωπα — Χαρακτηρισμός των συναλλαγών αυτών ως φορολογητέων πράξεων — Προσδιορισμός του οφειλόμενου ΦΠΑ σε περίπτωση κατά την οποία δεν υπήρξε οποιαδήποτε σχετική πρόβλεψη κατά τη σύναψη της συμβάσεως — Ύπαρξη ή μη δυνατότητας του πωλητή να ανακτήσει τον ΦΠΑ από τον αγοραστή — Συνέπειες)

(2014/C 9/14)

Γλώσσα διαδικασίας: η ρουμανική

Αιτούν δικαστήριο

Inalta Curte de Casație și Justiție

Διάδικοι στην υπόθεση της κύριας δίκης

Corina-Hrisi Tulică (C-249/12), Călin Ion Plavoșin (C-250/12)

κατά

Agenția Națională de Administrare Fiscală — Direcția Generală de Soluționare a Contestațiilor (C-249/12), Direcția Generală a Finanțelor Publice Timiș — Serviciul Soluționare Contestații, Activitatea de Inspecție Fiscală — Serviciul de Inspecție Fiscală Timiș (C-250/12)

Αντικείμενο

Αίτηση προδικαστικής απόφασης — Inalta Curte de Casație și Justiție — Ερμηνεία των άρθρων 73 και 78 της οδηγίας 2006/112/ΕΚ του Συμβουλίου, της 28ης Νοεμβρίου 2006, σχετικά με το κοινό σύστημα φόρου προστιθέμενης αξίας (EE L 347, σ. 1) — Βάση επιβολής του φόρου — Συναλλαγές επί ακινήτων εκ μέρους φυσικών προσώπων μη υποκειμένων στον ΦΠΑ — Επαναχαρακτηρισμός εκ μέρους των εθνικών αρχών των συναλλαγών αυτών ως φορολογητέων πράξεων — Προσδιορισμός της βάσεως επιβολής του φόρου σε περίπτωση κατά την οποία δεν έγινε μεία του ΦΠΑ κατά τη σύναψη της συμβάσεως — Αφαίρεση του ποσού του ΦΠΑ από τη συμφωνηθείσα τιμή ή συνυπολογισμός του στην καταβληθείσα από τον αγοραστή συνολική τιμή

Διατακτικό

Έχει η οδηγία 2006/112/ΕΚ του Συμβουλίου, της 28ης Νοεμβρίου 2006, σχετικά με το κοινό σύστημα φόρου προστιθέμενης